UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Rev: Et Eximii Patris P. Francisci Aloysii Kamperger E Societate Jesu Ss: Theologiæ Doctoris ejusdémque olim in Carolo-Ferdinandæa Universitate Pragensi Professoris Publici & Ordinarij Dein ...

Kamperger, Franz Alois

Eystadii, 1705

Articulus III. An in Beatis dentur fructus, vel aureolæ, & quid, quot, qualésque ij sint?

urn:nbn:de:hbz:466:1-84291

Visual Library

solutè esse possunt. *Ad alteram* dico, duplicem esse indigentiam, unam quæ est indigentia simpliciter, quâ quis indiget eo, sine quo non potest conservari in suo esse, vel in sua perfectione: & talis indigentia repugnat Beatis. Altera, est indigentia secundùm quid, quâ quis indiget eo, sine quo non potest æquè bene, vel tali modo esse, vel sine quo ad certum finem non potest pertingere. Et talis indigentia non repugnat Beatis, cùm certum sit, illos non posse quemcunque finem obtinere, vel esse hoc illóve modo, nisi media ad hoc pertinentia adhibeant: non enim possunt v. g. hoc, illúdve cognoscere aut velle, nisi species intellectum, ac voluntatem, ad hoc illúdve cognoscendum vel volendum applicent &c. Ac talis est etiam indigentia, de qua loquitur objectio, illa nimirum, quæ arguitur ex motu locali: non enim poterunt Beati experiri virtutem suam locomotivam, nisi se ad hunc, illúm ve locum moveant. *Ad tertiam dico:* Beatos quidem participare bonitatem Divinam, non tamen omni modo, & perfectissimo, sed eo, qui ipsis convenit: cùm autem ijs non conveniat, vel esse ubique, vel nunquam experiri potentiam suam locomotivam, sequitur, nec illis convenire immobilitatem, quoad locum. Adde, quod corpora Beatorum non movebuntur localiter ad consequendam perfectam participationem bonitatis Divinæ (hanc enim habebunt per gloriam) sed ad exercendam & ostendendam potentiam locomotivam. *Ad ultimum* dico, locum non pertinere ad gloriam Beatorum, in quantum illos actu continet, sed in quantum ex ejus pulchritudine visa & cognita, sibíque debita in Beatis resultat gaudium de ipsa, hoc autem gaudium remanebit in Beatis, etiam extra locum hujusmodi existentibus. *A. 1. Probat: contra dotem claritatis Resp:* Avicennam loqui de corporibus, quæ ex natura partium, ex quibus componuntur, habent claritatem, talia autem non erunt corpora gloriosa: hæc enim erunt lucida per claritatem naturæ ipsorum superadditam. *Ad 2. Resp:* probabiliter non omnes partes corporis habituras æqualem claritatem, sed diversam, unaquamque juxta propriam naturæ suæ dispositionem & capacitatem: quidquid enim recipitur ad modum recipientis recipitur; adeóque partes magis terreas minus habituras lucis, quàm aqueas, vel aëreas. Aliud est de dotibus reliquis: respectu enim horum diversæ corporis partes non habent diversam capacitatem, & dispositionem.

* † *

ARTIC: III. *An in Beatis dentur fructus, vel aureolæ, & quid, quot, qualésque ij sint?*

Resp: dari. Probatur Conclusio de aureolis 1. Quia nomine *aureolæ* nihil aliud significatur à Theologis, quàm præmium aliquod accidentale, quod confertur quibusdam Beatis propter excellentiora quædam & singularia ipsorum merita, atqui hujusmodi præmia dantur in Beatis, ut patet ex Apoc: 15. ubi promittitur Virginibus: quòd *cantabunt canticum novum, & nemo poterit dicere canticum* &c. Et ex Apoc: 7. ubi *de his qui venerunt ex tribulatione magna*, id est, de Martyribus, specialiter dicitur: *Amicti stolis albis, & palmæ in manibus eorum.* Item ex Daniel: 12. ubi Doctoribus promittitur, *quod fulgebunt quasi stellæ*, ergo. 2. Quia, sicut se habet simpliciter ad simplicitur, ita specialiter ad specialiter, atqui pugnæ & victoriæ simpliciter datur corona simpliciter, juxta illud 2. Tim: 2. *Non coronabitur, nisi qui legitimè certaverit*; ergo, ubi datur specialis ratio pugnæ & specialis victoria, ibi etiam debet dari specialis corona; atqui de facto quædam opera meritoria habent annexam rationem specialis pugnæ, & specialem victoriam, ergo Beatis, præter coronam omnibus communem, quæ est beatitudo essentialis, datur insuper in Patria specialis corona; hanc autem dicimus aureolam, ergo. 3. Quia Ecclesia militans est quædam participatio, & imitatio triumphantis, unde etiam Apoc: 21. dicitur *descendere de cælo*, id est, ab Ecclesia triumphante, atqui in Ecclesia militante propter specialia merita dantur specialia præmia (idémque fit in omni Republica bene ordinata) ergo etiam in triumphante. Atqui hujusmodi specialia præmia dicuntur aureolæ, metaphorâ ductâ ex Exod: 25. ubi Moses jubetur facere coronam *auream* & imponere illi aliam coronam *aureolam*: sicut enim illa corona aureola erat aliquid minùs quàm aurea, superaddebatur coronæ aureæ, ita hæc specialia præmia sunt aliquid superadditum præmio beatitudinis essentialis (quæ passim in scriptura dici solet *corona* vel *Aurea*) éstque aliquid minus illâ, Ergo &c.

Porrò, quamvis varia hujusmodi dantur præmia accidentalia, & specialia in Beatis, ut patet ex Scriptura, tum alibi, tum maximè Matth: 5. Ubi singulis ferè beatitudinibus alia atque alia præmia promittuntur, non omnia tamen vocari solent à Theologis aureolæ, sed illa tantùm, quæ correspondent merito Virginitatis, martyrij & Doctoratûs. Rationem dat S. Thom: supplement: Q. 96. a. 11. ⊙ Quia *aureola* ex communi

Theolo-

Theologorum acceptione est corona, seu præmium specialissimum correspondens specialissimæ & excellentissimæ alicui victoriæ, seu merito. Tria autem dantur genera pugnarum in hac vita : una contra mundum ; & in hac excellentissima omnium victoria est Martyrium, quo quis persecutionem mundi sustinet usque ad perpessionem mortis, cui correspondet aureola Martyrij. Altera est contra carnem ; & in hoc genere pugnæ victoria omnium nobilissima est perpetua Virginitas, per quam quis omnino abstinet à delectationibus venereis, quæ primum obtinent locum inter voluptates corporales, cui proinde correspondet aureola Virginitatis. Tertia contra Dæmonem ; & in hac pugna victoria omnium est maxima hostem non solùm à se, sed etiam ab aliorum cordibus arcere, quod fit per doctrinam & prædicationem : Unde illi tertia respondet aureola, nempe Doctorum. Alij distinctionem aureolarum desumunt penes distinctionem potentiarum, & partium animæ, quarum una est rationalis, altera irascibilis, tertia concupiscibilis, ita ut singulæ aureolæ correspondeant præcipuis actibus singularum potentiarum. Præcipuus autem actus potentiæ rationalis est veritatem fidei in alios diffundere per instructionem & prædicationem, & huic actui debetur aureola Doctorum. Similiter potentiæ irascibilis præcipuus actus est, etiam mortem pro Christo superare, & & huic debetur aureola Martyrum. Actus denique nobilissimus potentiæ concupiscibilis est abstinere penitus à maximis delectationibus, quæ sunt delectationes venereæ, & huic actui debetur aureola Virginum. Alij denique dicunt, ideo aureolas assignari potiùs merito Virginitatis Martyrij, & prædicationis, sive Doctoratûs, quàm alijs operibus meritorijs, quia per hæc tria homo maximè conformatur Christo, qui fuit Doctor, missus à Patre ad manifestandam mundo veritatem, Martyr, quia mortem sustinuit pro Veritate, Virgo, in quantum puritatem in se perpetuò servavit. Quod si quæras, quænam inter has aureolas sit omnium nobilissima? *Resp*: simpliciter loquendo, aureolam Martyrij. Ratio est: Quia aureola ex suo proprio conceptu correspondet pugnæ & victoriæ, ergo illa in ratione aureolæ est nobilissima, quæ correspondet pugnæ & victoriæ omnium maximæ, difficillimæ, & excellentissimæ. Talis autem est pugna & Victoria Martyrum, per quam superatur omnium difficillimum & terribilissimum, nimirum mors, ergo. Unde etiam ab Ecclesia in ordine Officij & Missarum Martyres præferuntur Doctoribus, & Doctores Virginibus: & ob eandem causam Matth: 5. in Glossa dicitur in octava Beatitudine (*Beati qui persecutionem patiuntur* &c. quod ad Martyres pertinet) omnes alias beatitudines perfici. Dixi *simpliciter loquendo*: secundùm quid enim, sicut Virginitas est nobilior ac difficilior Martyrio, in quantum scilicet pugna illius est periculosior, diuturnior, nobisque vicinior & magis intrinseca, ita etiam secundùm quid aureola Virginitatis est aureola Martyrij præstantior. Similiter, sicut ministerium doctrinæ & prædicationis secundùm quid est excellentius, quàm Virginitas & Martyrium (illud enim versatur circa intelligibilia, hæc verò circa passiones sensibiles) ita aureola Doctorum est secundùm quid excellentior, quàm Martyrum, & Virginum. Atque hoc sensu intelligenda est scriptura & PP: dum majorem excellentiam attribuere aliquando videntur Doctoribus, & Virginibus, quàm Martyribus: loquuntur enim de majore excellentia secundùm quid, non simpliciter.

Probatur jam Conclusio de fructibus similiter: Quia nomine *fructuum* (prout de illis hîc agunt Theologi) non aliud intelligitur, quàm præmia quædam accidentalia, quæ Beatis juxta diversitatem meritorum diversa, & inæqualia conferuntur, atqui hæc dari constat ex dictis, & adhuc dicendis, ergo. Fundamentum hujusmodi loquendi est illud Matth: 13. ubi dicitur, aliud semen dedisse fructum centesimum, aliud sexagesimum, aliud trigesimum: Quo, ut exponunt PP: significatur diversitas præmiorum, quæ consequuntur Beati; atqui non diversitas præmiorum essentialium: hoc enim est unum & idem omnium, ergo accidentalium. An autem hæc præmia accidentalia, quæ dicuntur fructus, sint aliquid extra Visionem beatam, an tantùm aliqua perfectio accidentalis ipsiusmet Visionis, v.g. major intensio, claritas &c. incertum est. Primum docet D. Thom: suppl: m: Q. 96. a. 2. Alterum Suarez, fundatúrque in PP: præcipuè Hieron: l. 1. & 2. contr: Jovinian: & epist: ad Pammach: contra eund: & Cyprian: epist: 76. &c. Quod si quæras, quænam sint illa præmia accidentalia, quæ significantur nomine fructûs capite illo Matth: 13. & quibusnam meritis correspondeant? *Resp*: Similiter esse incertum. D. Hieron: Gloss: & ex illis D. Thom: docet centesimum fructum esse præmium accidentale, quod datur Virginibus, sexagesimum, quod Viduis, trigesimum, quod Conjugatis. Juxta quam sententiam ulteriùs quæri potest, an? & quomodo aureolæ Virginum distinguantur à fructu Virginum? Ego existimo, non distingui secundùm rem, sed tantùm ratione: Tum, quia difficile est explicare, in quo consistat præmium illud Virginum, quod dicitur fructus, supposito, quod distinguatur ab eo, quod dicitur aureola:

reola: tum quia nihil cogit ea distinguere: nam sicut eadem qualitas dicitur lumen gloriæ, in quantum illustrat mentem Beati ad videndum clarè DEUM, & simul dicitur dos Visionis, in quantum est ornamentum animæ DEO per matrimonium spirituale desponsatæ, & in domum sponsi, seu statum Beatitudinis introductæ, ita idem præmium accidentale Virginum dici potest aureola, in quantum correspondet pugnæ & Victoriæ difficillimæ contra carnem, fructus verò centesimus, in quantum est commodum & bonum quoddam, quod ex labore cum suavitate percipitur (sicut in rebus corporalibus fructus agriculturæ dicitur id, quod cum dulcedine reficit, & ex labore agriculturæ obtinetur) quódque sui excellentiâ ita superat præmium viduarum & conjugatorum, sicut numerus centesimus sexagesimum, & tricesimum. Theophylactus, & Anselmus ajunt, fructum centesimum esse præmium accidentale profitentium vitam contemplativam, sexagesimum profitentium vitam activam cum perfectione, trigesimum profitentium activam communem. Augustinus QQ. Evangelic. Q. 9. dicit, esse præmia Martyrum, Virginum, Conjugatorum &c. Mihi placet opinio Suarezij, existimantis per fructum centesimum significari præmium Justorum perfectorum, per sexagesimum mediocrium, per tricesimum infimorum. Ratio est: Tum quia ibi apud Matth. Christus loquitur universaliter de quolibet fructu, qui ex auditione Verbi DEI secundùm diversam diversorum inæqualiter colligitur, non autem tantùm de fructu continentiæ, vel alio particulari: Tum quia eundem sensum tenet Augustin. l. de S. Virginitate. c. 45. & 46. Tum, quia aliæ sententiæ rationem reddere debent, cur illa potiùs præmia, quæ conferuntur certis Virtutibus, v.g. triplici continentiæ, dicuntur fructus, quàm quæ alijs, vel in quo ille, fructus & præmium consistat, quod est admodum difficile, nec ferè nisi in metaphorico aliquo loquendi modo fundatur, ut videre licèt apud D. Thom. loco proximè citato. Quod enim ibi dicit S. Doctor, ideo præmia continentium specialiter dici *fructus*, non verò aliorum: quia, sicut fructus consurgit ex semine, quod per suam virtutem sementivam juxta majorem, vel minorem soli dispositionem, magis, minúsque humores terræ in suam naturam convertit: ita etiam continentiam oriri ex semine spirituali Verbo DEI, in quantum hoc hominem convertit in majorem, vel minorem spiritualitatem, abstrahendo illum à voluptatibus carnis, juxta majorem, vel minorem animi præparationem: hoc inquam parùm est: Tum quia hoc idem applicari potest majori minorique perfectioni vitæ contemplativæ, (nam & hæc oritur ex verbo DEI, & pro diversa cujusque dispositione hominem reddit magis minúsve spiritualem) tum quia non minùs ob alias rationes metaphoricas (quas quisque facilè excogitare potest) etiam præmia alijs virtutibus respondentia dici sic possent fructus: tum denique, quia hinc sequitur, non tam præmium aliquod accidentale debere dici fructum, quàm ipsam continentiam, quia hæc est, quæ ex Verbi DEI semine consurgit, hominémque convertit in spiritualitatem, illud autem præmium, tantùm esse eam suavitatem & dulcedinem, quæ ex obtentu fructu continentiæ percipitur. At de hoc satis.

Sed contrà 1. Aureola est præmium quoddam accidentale, distinctum ab aurea, sive à præmio & beatitudine essentiali, atqui in Beatis non datur ullum præmium distinctum à beatitudine essentiali, ergo nulla datur aureola. *Min: Prob: 1.* Beatitudo, teste Boëtio, & status omnium bonorum aggregatione perfectus, sed nullum datur bonum in Beatis, quod non includatur in hoc statu, ergo nullum datur præmium distinctum à beatitudine essentiali. *Probat: 2.* Aureola dicitur præmium, quod confertur propter merita valde perfecta, sed hoc præmium non differt specie à præmio essentiali: sed differt tantùm per majus, & minus; qui enim servant præcepta, & consilia, non accipiunt præmium diversum specie, ab eo, quod accipiunt, qui tantùm observant præcepta, sed tantùm acquirunt præmium majus, majus autem, & minùs non variat speciem, ergo &c. *Probatur 3.* Præmium correspondet merito, sed radix totius meriti est charitas, ergo quidquid præmij datur Beatis, correspondet charitati: charitati autem correspondet aurea, sive præmium essentiale, ergo nulla datur aureola, distincta ab aurea, sive à præmio essentiali. *Probatur 4.* Perfectiori merito correspondet præmium perfectius, ergo, si aureola datur propter opera perfectiora, v.g. consilij, tunc aureola erit perfectior, quàm aurea, sive gloria essentialis, quæ datur propter opera minùs perfecta, sive præcepta, quod dici non potest; adeóque non videtur dari aureola distincta ab aurea, ergo. *Resp: Neg: Min: ad primam Probat:* dicitur 1. illam definitionem Beatitudinis traditam à Boëtio, non esse solius beatitudinis essentialis, sed in quantum beatitudo est quoddam complexum ex beatitudine essentiali, & accidentali. Dicitur 2. Beatitudo est status omnium bonorum aggregatione perfectus *disting*: omnium bonorum, quæ sunt simpliciter necessaria ad perfectam hominis vitam, sive ad perfectam hominis operationem, videlicet ad visionem claram DEI, & amorem inde procedentem Conc. omnium bono-

bonorum simpliciter & absolutè, & absque omni limitatione Neg: *similiter dist: min: & neg: Cons:* Nam sicut in hac vita dantur quædam bona, ornantia statum felicitatis politicæ v. g. nobilitas, pulchritudo corporis &c. sine quibus tamen potest esse felicitas civilis & politica: ita in Patria dantur quædam bona, quæ ornant & condecorant beatitudinem, non sunt tamen simpliciter necessaria ad illam. *Ad 2. Resp:* Aureola dicitur præmium, quod confertur propter opera valde perfecta *disting*: quod confertur propter opera valde perfecta, in quantum hæc sunt condigna vitæ æternæ, referuntúrque ad DEUM, ut ultimum Finem Neg: quod confertur propter illa, quasi de congruo, & ultra condignum, vel in quantum illa habent singularem quandam bonitatem creatam absolutam, prout pro Conclus: artic: 1. dictum est Conc: *Similiter dist: min: & neg: Conseq:* Ratio est: Quia tam operibus valde perfectis, quàm minùs perfectis datur præmium essentiale, id est, Visio DEI, illis quidem majus & intensius (si cetera sint paria) istis verò minùs & remissius. Operibus tamen valde perfectis datur insuper aliud præmium distinctum tam à visione, quàm intensione ipsius, idque ob rationes art: 1. pro Conclus: adductas. Et tale præmium dicitur aureola. *Ad 3. Resp: similiter* Radix totius meriti est charitas, *disting:* in quantum meritum habet condignitatem vitæ æternæ, & quatenus refertur in DEUM ut ultimum Finem, continétque in se conversionem ad DEUM Conc: in quantum insuper habet specialem quandam congruitatem ad aliud præmium, vel in quantum continet certam bonitatem creatam absolutam, vel quatenus includit aversionem ab aliquo bono creato propter DEUM Neg: Vide dicta art: 1. pro Conclus: ergo quidquid præmij datur Beatis, correspondet charitati *disting*: quidquid datur præmij condigni, & pertinentis per se ad vitam æternam &c. Conc: quidquid datur præmij, quasi ultra condignum, & de congruo, & non pertinentis per se ad vitam æternam, Neg: & *Neg: Cons: Ad 4. Resp:* perfectiori merito correspondet perfectius præmium in eodem genere Conc: in alio & diverso Neg: Duplex autem est perfectio meriti, una quasi essentialis, proveniens à charitate, à qua meritum procedit, & à conversione ad DEUM, in quem tanquam in Finem ultimum tendit, & huic perfectioni meriti respondet perfectio essentialis præmij, nimirum vita æterna, seu Visio beatifica, quantóque meritum in hac ratione est perfectius, tantò etiam præmium essentiale, sive Visio, est perfectior, non quidem essentialiter, sed accidentaliter, sive intensivè. Altera perfectio meriti est quasi accidentalis & secundaria, proveniens à bonitate creata absoluta; item à contemptu boni creati, quam in se meritum continet; & huic perfectioni respondet in Patria perfectio accidentalis præmij, sive bonum aliquod creatum distinctum à vita æterna seu à Visione & intensione illius, aliisque ad visionem per se pertinentibus, quantóq; hæc perfectio meriti est major, tantò etiam accidentale, & distinctum à Visione est majus; ac proinde perfectiori merito essentialiter correspondet præmiú perfectius essentialiter, perfectiori verò accidentaliter, præmium perfectius accidentaliter, & consequenter perfectiori merito correspondet perfectius præmium in eodem genere, non in diverso. Unde etiam non sequitur, aureolam esse majorem, & perfectiorem aureâ, quia licèt aureola tantùm detur propter merita quædam perfectiora, aurea verò etiam propter minùs perfecta, aurea tamen datur propter perfectionem essentialem meriti, tam magis, quàm minùs perfecti, aureola verò propter perfectionem accidentalem: sicut autem perfectio essentialis cujuscunque meriti est major simpliciter, quàm accidentalis, ita etiam aurea in præmium cujuscunque meriti data est simpliciter major & perfectior, quàm cujuscunque meriti aureola.

2. Si darentur aureolæ, darentur utique illæ, quas diximus, Virginum, Martyrum, Doctorum; hæ autem non dantur, ergo. *Min: prob:* Quia *sequeretur* 1. etiam in Christo dari has aureolas, & quidem à fortiori, quia omnia hæc tria in illo fuerunt, & quidem perfectissimè, scilicet, Virginitas Martyrum, Doctoratus. *Sequeretur* 2. aureolas etiam dari in Angelis: tum, quia & hi sunt Virgines, & quidem perfectissimè, unde Virginitas est vita potiùs angelica, quàm humana, ut docet Hieron: & Glos: tum, quia nos docent purgando, illuminando, perficiendo, teste Dionys: c. 6. Cœlest: Hieron: *Sequeretur* 3. etiam in B.V. inveniri aureolam, cùm in ea fuerit perfectissima Virginitas, unde etiam dicitur *Virgo Virginum. Sequeretur* 4. in ipso DEO inveniri aureolam Virginitatis, quia ut docet Cyprian: l. de habit: Virgin: *Virgines portant imaginem DEI.* Hæ autem sequelæ videntur non admittendæ. *Resp: Neg: Min: ad 1. Sequelam probat:* dico, loquendo de re ipsa, etiam in Christo inveniri quædam præmia accidentalia, merito Virginitatis martyrij, & doctoratûs correspondentia, quia etiam in ipso (saltem ab extrinseco, id est, à Dæmone) locum habuit tentatio, & consequenter pugna & Victoria. An verò illa præmia vocari debeant aureolæ, quæstio est de voce: si enim aureola præcisè dicitur diminutivè *aureola* per respectum ad *auream*, eò quod aureola sit aliquid

quid minus, quàm aurea, nihil obstat, quo minùs illa tria accidentalia præmia Christi dicantur aureolæ, cùm certum sit etiam in Christo hujusmodi præmia esse quid minus aureà, sive præmio & beatitudine essentiali. Si verò aureola dicitur diminutivè, quia est quædam imperfecta participatio coronæ, quam habet is, in quo plena & perfecta victoria existit (quemadmodum vult D. Thom: Supplem: Q. 96. a. 8. ⊙) tum procul dubio nullum præmium Christi potest dici aureola, quia nullum præmium Christi est participatio præmij alterius, sed est potiùs fons & origo omnium victoriarum, & præmiorum, quæ dantur in Beatis. *Ad 2. sequel: nego assumpt*: Ratio est: Quia aureola dicitur præmium accidentale, quod datur propter meritum, & quidem valde excellens, excellentia autem meriti provenit ex difficultate speciali pugnæ & victoriæ, Virginitas autem & doctrina neque habet rationem meriti respectu Angelorum, neque rationem victoriæ ortæ ex aliqua pugna: primum enim horum pertinet ad naturam illorum, alterum ad statum beatitudinis, in quo non datur meritum, pugna, & victoria. *Ad 3. sequel: Resp: cum D. Thom*: admittendo, in B. V. dari aureolam virginitatis, & quidem excellentissimam: Ratio est: Quia licèt non habuerit pugnam & tentationem circa materiam Virginitatis procedentem ab intrinseco, sive à carne, cùm omnino immunis fuerit ab inclinatione fomitis peccati, probabile tamen est, eam non caruisse tentatione ab extrinseco, injectâ à Dæmone, qui neque ipsum Christum reveritus fuit, ut patet Matth: 4. ubi autem datur locus pugnæ & victoriæ, datur etiam locus coronæ respondentis pugnæ, pugnæ autem & Victoriæ Virginitatis correspondet aureola Virginitatis, ergo. Dici tamen etiam potest (ut diximus de Christo) dari quidem in B. V. speciale præmium accidentale propter perfectissimum propositum, vel votum servandæ Virginitatis, illud tamen respectu B. Virginis non habere rationem aureolæ, quia probabile etiam est, nullam in ipsa fuisse pugnam, & tentationem, saltem gravem, etiam ab extrinseco, sive à Dæmone. *Ad 4. Resp: Neg: sequel*: Aureola enim datur propter meritum, & victoriam consecutam ex pugna, quorum neutrum locum habet in DEO: præterquam, quòd Virginitas, quæ exemplariter datur in DEO, sit alterius longè rationis, quàm quæ datur in homine, pertineátq; insuper ad esse naturale DEI. *Sed contrà*

3. Ubi est major difficultas, ibi debetur majus præmium, atqui major est difficultas continentiæ in Viduis, quàm in Virginibus, ut docet Hieron: epist: ad Gerunt: & Philos: l. 3. hist: animal: c. 1. ergo cùm non datur aureola viduis, neque dabitur Virginibus. *Conf*: 1. Illi, quod non est pro omni tempore laudabile, non debetur speciale præmium, sed servare Virginitatem non fuisset laudabile in statu innocentiæ, ubi præcipiebatur: *Crescite & multiplicamini*, ergo Virginitati non debetur speciale præmium, seu aureola. 2. Quod ineat homini à natura, ei non debetur speciale præmium, atqui Virginitas homini innascitur sive bono, sive malo, ergo &c. 3. Vel aureola Virginitatis debetur omni servanti virginitatem, vel tantùm alicui? Non primum: quia aliàs etiam ij, qui propositum habent nubendi, & priùs decedunt, quàm nubant, vel qui ex necessitate, & naturæ impotentia illam servant, acciperent aureolam, quod est inconveniens. Non etiam alterum: quia non potest dici cum fundamento, quinam sint illi? & cur his potiùs conferatur aureola, quàm alijs? *Resp*: quidquid sit de veritate minoris propositionis (de qua videri potest D. Thom: Supplem: Q. 96. a. 5. ad 1.) *Neg and: Cons*: Ratio est: Quia aureolæ sunt præmia correspondentia præcipuis & perfectissimis victorijs in aliquo pugnæ genere, cùm autem genera pugnæ spiritualis sint tria, nimirum contra mundum, carnem, dæmonem, tres etiam sunt perfectissimæ victoriæ, & consequenter tres aureolæ. Inter Victorias autem contra carnem perfectior est Victoria per Virginitatem, quàm per Viduitatem, perfectiùs enim vincit hostem, qui nunquam omnino hosti cessit, quàm qui aliquando cessit, ergo Virginitati, non autem Viduitati, debetur aureola, quæ correspondet Victoriæ obtentæ contra carnem. *Ad 1. Resp: Neg: universaliter major*: Ratio est: Quia, sicut aliquid potest pro uno quopiam statu, vel tempore habere specialem difficultatem, honestatem, & laudabilitatem, quam non habet pro altero, ita potest illi pro uno statu, & tempore deberi præmium speciale, quod non debetur pro altero. Et ita se res habet in Virginitate: in statu enim innocentiæ, sicut nulla fuisset carnis pugna, nullaque fœditas concupiscentiæ in actu conjugali, ita nulla fuisset specialis difficultas vel honestas Virginitatis supra continentiam conjugalem. Aliter verò se res habet defacto: Unde non mirum, defacto Virginitati correspondere præmium speciale, quod non correspondisset in innocentiæ statu. *Ad 2. Resp: dist: min:* Virginitas innascitur homini, quoad primum quasi esse sui Conc: quoad conservationem, & perpetuitatem sui Neg: Hæc enim in adulto pendet à libero proposito ipsius. *Similiter disting: Conf: & Neg: Cons:* 2. Virginitas innascitur homini secundùm ipsius materiale, in quantum scilicet Virginitas importat incorruptionem corporis Conc: quoad

formale meriti, vel virtutis, sive secundùm id, ex quo Virginitas habet rationem meriti Neg: Ratio enim meriti provenit Virginitati à proposito, eam perpetuò inviolatam conservandi: Hoc autem propositum non innascitur homini, sed oritur à libera voluntate, & speciali auxilio gratiæ. *Ad 3. Resp:* aureolam Virginitatis dari omnibus, & solis illis, qui propositum habent Virginitatem perpetuò servandi, & vel in Virginitate reipsâ decedunt, vel in ipsius violationem non consentiunt. Ratio est: Quia aureola Virginitatis datur propter perfectissimam Victoriam, sive meritum, quod obtinetur in pugna contra carnem, tale autem meritum est hujusmodi propositum, quod vel nunquam est interruptum, vel (reipsâ saltem) nunquam à proponente est violatum, ergo &c. *Adhuc contrà.*

4. Aureola est præmium, quod datur propter meritum, & quidem excellens, item propter meritum supererogationis, ut docet Beda in Exod: 25. Atqui Martyrium sæpe non habet rationem meriti, vel meriti excellentis, vel operis supererogationis, quia sæpe non procedit ex libero arbitrio, sed est meræ necessitatis (ut patet in Innocentibus MM:) aut certè obligationis, vel saltem minimum habet de libertate, ergo Martyrio non confertur aureola. *Conf:* 1. Martyrium non solùm consistit in externa tolerantia mortis, sed etiam in interna voluntate mortem tolerandi, ut docet Bernard: sermon: de Innocentib: neque minor est afflictio interior mentis, vel amissio rerum temporalium, quàm afflictio exterior corporis, ut tradit Hieron: serm: de Assumpt: & denique ipsa pœnitentia est quoddam Martyrium, teste Gregor: hom: 3. in Evangelia, sed pœnitentiæ, afflictioni interiori mentis, martyrio voluntatis non datur aureola, ergo nec Martyrio exteriori corporis. 2. Non potest dici, cuinam detur aureola Martyrij? an soli illi, qui moritur pro Veritate Fidei? an etiam ei, qui pro quacunque Veritate vel Virtute? an ei, qui patitur usque ad mortem? an etiam, qui super vivit passioni tormentorum &c. ergo. 3. Bonum commune prævalet privato & particulari, sed illi, qui in justo bello pro conservatione Reipublicæ moritur, non confertur aureola, ergo nec ei, qui moritur pro conservatione Fidei in se ipso. *Resp: 1. admissâ 1. & 2. parte majoris & minoris, distinguendo consequ:* ergo Martyrio non confertur aureola in eo casu, quo Martyrium exterius est absque interiore merito transf: in alijs Neg: *Resp: 2. dist: maj:* Aureola perfecta, & quæ simpliciter habet rationem aureolæ, est præmium meriti Conc: aureola imperfecta, & secundùm quid Neg: Hæc enim confertur etiam ex opere operato, & independenter à merito. Talisque aureola est illud præmium, quod confertur soli exteriori Martyrio: nam sicut exterius Martyrium non habet rationem perfectam Martyrij, sed tantùm secundùm quid, ità præmium illi correspondens non habet rationem perfectam aureolæ, sed solùm secundùm quid. *Resp: 2. permissis reliquis neg: tertiam part: Maj:* Aureola enim, quà talis, correspondet præcisè excellentiæ operis, sive hoc sit superogationis, sive obligationis. Unde licèt Martyrium in quibusdam casibus, sit sub obligatione, non sequitur, illud tum carere aureolâ. *Ad 1. Confirmat: Resp:* Aureolam Martyrij dici illud præmium, quod datur propter perfectissimam Victoriam obtentam in pugna contra mundum, perfectior autem est illa, quæ includit ipsam externam tolerantiam mortis, quàm quæ solam voluntatem moriendi, quia illa continet specialem difficultatem, ad quam superandam opus est multò efficaciore & generosiore actu voluntatis, quàm sit is, qui aliàs elicitur de morte tolleranda, ergo aureola Martyrij non confertur soli voluntati moriendi, sed ei, quæ conjunctam habet externam tolerantiam mortis, vel dispositionem proximam ad illam. *Ad alteram partem ejusdem majoris* dicitur, quod sicut delectationes tactûs sunt præcipuæ inter omnes delectationes, ita dolores tactûs sunt præcipui inter omnes dolores; cùm ergo aureola Martyrij detur propter Victoriam maximorum dolorum, sequitur, ipsam non dari propter tolerantiam solarum afflictionum internarum, vel amissionis bonorum temporalium, sed propter Martyrium, quæ est Victoria dolorum tactûs, & ipsiusmet mortis, quæ inde consequitur. *Ad tertiam partem* dico: pœnitentiam non esse propriè Martyrium, cùm non ordinetur ad mortem, sed tantùm impropriè, propter quandam similitudinem afflictationis corporalis, quæ inest Martyrio. *Ad 2. Confirmat:* ajo, aureolam Martyrij propriè dictam dari omnibus, & solis illis, qui vel mortem ipsam appetunt pro Christo, vel vulnus, aut tormentum lethale & mortiferum sustinent pro ipso, vel denique Christi Causâ quamcunque corporis afflictionem patiuntur durantem usque ad mortem, sive ex tali afflictione mors consequatur, sive non. Ratio est 1. à priori: Quia hi omnes, quantum est ex ipsis, superant mortem pro Christo, adeóque obtinent Victoriam perfectissimam contra mundi persecutiones, cui debetur aureola Martyrij: Ratio est 2. à posteriore. Quia hujusmodi

omnes,

omnes, & solos Ecclesia veneratur, ut Martyres; quorundam enim Martyria celebrantur, quia reipsâ inter tormenta mortem appetierunt, aliorum, qui ex accepto vulnere, vel tormentis in carcere obierunt, quorundam, qui lethali vulneri, vel tormento supervivunt, ut legitur de B. Cæcilia & S. Joanne Evangelista, aliorum denique, qui nullo accepto vulnere, aut tormento tolerato in carcere defuncti sunt &c. E contrà ij, quibus nihil horum convenit, non solennizantur, ut Martyres in Ecclesia, ut patet in B. Sylvestro, qui, licèt priùs quædam pro Christi fide sustinuerit, quia tamen nec ad mortem duràrunt, neque ex se mortifera fuerunt, non colitur, ut Martyr. Ex quo etiam patet, non solùm illi reddi aureolam Martyrij, qui pro confessione fidei, sed etiam, qui patitur, vel moritur pro quacunque alia virtute, ut per eam assimiletur Christo, vel ne per violationem ipsius offendat Christum: quia quolibet tali actu virtutis efficitur quis cruentus testis doctrinæ & virtutis Christi, adeóque Martyr, & per consequens meretur Martyrij aureolam. *Ad 3. Resp. Neg: Conf:* Ratio est 1. Quia bonum increatum prævalet omni bono creato, tam communi, quàm privato, qui autem mortem sustinet propter fidem Christi, & Christum, habet pro fine bonum increatum, non autem, qui mortem sustinet propter bonum Reipublicæ, ut præcisè tale, ergo illud prævalet huic. 2. Quia ex hoc ipso, quod bonum commune prævaleat privato, vel magis commune minùs, communi, sequitur, mortem toleratam pro fide, vel Christo prævalere morti toleratæ pro conservatione Reipublicæ; cùm mors prior respiciat bonum increatum, posterior creatum, bonum autem increatum sit bonum communissimum, & universalissimum.

5. Omne præmium in Patria correspondet alicui actui virtutis, sed docere, & instruere non est actus ullius virtutis, ergo illi non correspondebit præmium (consequenter neque aureola) in Patria, atque ita non datur aureola Doctoratûs. *Confirmat: 1.* Docere & prædicare est actus merè naturalis, proveniens ex humano studio & doctrina humana, atqui actibus merè naturalibus non correspondebit ullum præmium in Patria: naturalibus enim non meremur, ergo, &c. 2. Gloria, seu exaltatio in futuro datur propter humiliationem in præsenti, atqui docere & prædicare non est actus humiliationis, sed potiùs occasio superbiæ, ergo. *Resp: Neg: Min:* docere enim & instruere pertinet ad virtutem misericordiæ, unde etiam numeratur inter opera misericordiæ spiritualis. *Hinc ad 1. Confirmat: Resp: Neg: Maj: universaliter sumptam:* Nam, sicut non omnes actus misericordiæ & eleëmosynæ corporalis est merè naturalis, nec procedit ex principio merè naturali; sed ab habitu virtutis infusæ, informatúrque ab habitu charitatis, ita nec omnis actus misericordiæ spiritualis, qualis est, alios docere & instrúere. *Ad 2. Resp: Similiter Neg: Major: universaliter sumptam:* præmium enim in Patria datur propter quodcunque opus supernaturale meritorium, tale autem etiam potest prædicatio, & rudium instructio, si fiat propter finem honestum supernaturalem: Quod autem occasio possit esse superbiæ non obstat, ut patet in actibus virtutum aliarum.

6. Aureola Martyrum correspondet fortitudini, Virginum Temperantiæ, Doctorum prudentiæ, ergo etiam dari debet aliqua, quæ correspondeat Justitiæ, sed hæc non datur, ergo nec illa. *Confirmat: 1.* Aureola est præmium boni operis supererogatorij, sed plura dantur hujusmodi opera, quàm illa tria, videlicet, Martyrium, Virginitas, & Doctoratûs, ergo, vel nullæ dantur aureolæ, vel plures tribus. 2. Super Exod: 25. dicit Glossa, auream dari servantibus præcepta, aureolam verò ijs, qui vadunt, & vendunt omnia, & dant pauperibus, ergo etiam datur aureola paupertatis. 3. In Voto obedientiæ consistit maxima hominis perfectio, cùm per illud homo perfectissimè, & totaliter subjiciatur DEO, atqui non datur aureola obedientiæ, ergo nec Martyrij, Virginitatis, & Doctoratûs. 4. Quia hinc sequitur, aureolas non solùm dari in Beatis secundùm animam, sed etiam secundùm corpus, quod tamen nemo dicit. *Probatur autem sequela 1:* Quia aureola est præmium accidentale, sicut dos, atqui in Beatis non solùm dantur dotes animæ, sed etiam corporis, ergo similiter aureolæ. 2. Meritum aureolæ exercetur per corpus, ergo (suppositò, quod detur aureola) dari etiam debet respectu corporis: sicut, quia peccatum exercetur per corpus, non solùm datur pœna animæ, seu damni, sed pœna corporis, sive sensûs. *Resp: 1. Neg: antec: quoad tertiam partem:* sicut enim docere non est actus Prudentiæ, sed vel charitatis, vel misericordiæ, vel sapientiæ &c. Ita etiam aureola Doctoratûs non correspondet virtuti Prudentiæ. *Resp: 2. Neg: Conf:* Aureola enim datur propter perfectissimam Victoriam in aliquo genere pugnæ relatam, genera autem pugnæ spiritualis sunt solùm tria, ut suprà dictum est, videlicet contra mundum, carnem,

dœmonem, Justitia autem non habet pugnam, & per consequens neque Victoriam, aut si habet, non tamen habet Victoriam in aliquo pugnæ genere perfectissimam. Adde, quod Justitia imbibatur aliquomodo in omnibus virtutibus, unde licèt concederetur, respondere illi aliquam aureolam, hæc tamen aureola non esset specialis, & distincta ab aureolis aliarum Virtutum. *Ad 1. Confirmat: Resp: 1. Neg: Maj: universaliter acceptam*: Martyrium enim habet aureolam, & tamen Martyrium in certis casibus non est supererogationis, sed præcepti, necessitatis, & obligationis. *Resp: 2.* Aureolam quidem esse præmium operis supererogatorij non tamen cujuscunque, sed certorum duntaxat, illorum nempe, quæ in aliquo genere pugnæ continent perfectissimam Victoriam, ut dictum est. *Ad 2. Resp:* Aureolam ibi sumi in sensu minùs stricto, & rigoroso, pro quovis nimirum præmio accidentali. Ratio est. Quia aureola est præmium correspondens Victoriæ alicui perfectissimæ in aliquo genere pugnæ: talis autem Victoria non est paupertas, quia amor rerum corporalium minùs impugnat, quàm concupiscentia carnis, vel persecutio inflicta corpori: Unde paupertati non debetur aureola, sed aliud præmium accidentale, nimirum potestas judiciaria, correspondens humiliationi voluntariæ, quæ reperitur in paupertate. *Ex quo patet ad 3. Neg: enim Cons:* Ratio est: quia aureola, quà talis, non correspondet perfectioni operis, ut tali, sed pugnæ & Victoriæ alicui perfectissimæ ex tribus, quod non convenit obedientiæ. *Ad 4. Resp: Neg: sequelam* propriè loquendo: sicut enim ratio pugnæ & Victoriæ propriè reperitur tantùm in anima, ita etiam aureola. Fateor tamen, quod sicut ex aurea, seu præmio essentiali redundat quidem decor & gloria in corpus, ita etiam ex aureola.

Per quod patet solutio ad utrumque probationes. Sed satis.

FINIS.

INDEX